

[Robert Mikkelsen.]

Bestemmelse om, hvad der skulde ske dette Partis Medlemmer. En Række andre Forhold er der først senere kommet saadan Klarhed over, at nærmere Regler nu kunde fastsættes. Vi trænger til Bestemmelser, der f. Eks. berøver tidligere Medlemmer af det nazistiske Parti Valgretten i hvert Fald for en Tid. Vi trænger til Bestemmelser, der gør det muligt at straffe de SA-Folk, som i mange Tilfælde staa som Bagmænd og Hetzere i Fjendens Tjeneste, paa anden Maade end gennem de gamle Urolove. Vi trænger til Bestemmelser, som gør det muligt at rense ud dér, hvor Udrensningen øjensynligt ellers overhovedet ikke kommer i Gang. Jeg tænker her især paa Sagfører-samfundet; Lægeforeningen kunde maaske ogsaa nævnes.

Vi trænger til Bestemmelser, som gør det umuligt for nationalt kompromitterede Tjenestemænd at fortsætte i Statens Tjeneste, og til Foranstaltninger, der sikrer os mod Gentagelser af Episoder som dem, vi har set refereret fra Terndrup Ret, og af helt uforstaaelige Retsafgørelser som dem, vi i den seneste Tid har set Eksempler paa. Hvis det er rigtigt og retfærdigt, at en Stikker, som ved Byretten er idømt 12 Aars Fængsel, ved Landsretten kun faar 15 Maaneder, hvis det er velbegrundet, at en Hipomand, der ved Byretten er dødsdømt som Stikker, som er ansvarlig for 4 Danskes Død, ved Landsretten slipper med Minimumsstraffen som Hipomand: 10 Aars Fængsel, saa maa det i hvert Fald forklares Befolkningen, saa at den kan forstaa det, og det maa være Justitsministerens Opgave at gøre det. Hvis disse Domme er forkerte — og det tror jeg de er —, saa er det Justitsministerens Opgave at søge fornøden Hjemmel til at undgaa Gentagelser.

Jeg bemærkede for et Par Dage siden, at Danmark den 13. November har tiltraadt en international Overenskomst om Retsfølgning mod og Afstraffelse af de europæiske Akselands større Krigsforbrydere. Denne Overenskomst er afsluttet, som det hedder:

„i Betragtning af, at Moskva Erklæringen af 30. Oktober 1943 om tyske Grusomheder i det besatte Europa udtalte, at de tyske Officerer og Soldater samt Medlemmer af det nazistiske Parti, som har været ansvarlige for eller samtykkende har taget Del i Grusomheder og Forbrydelser, vil blive sendt tilbage til de Lande, i hvilke deres afskyelige Gerninger er blevet begaaet, for at de kan blive dømt og straffet i Overensstemmelse med Love givet i disse befriede Lande og af de frie

Regeringer, som vil blive dannet i disse Lande.“

Efter at vi for 3 Maaneder siden har tiltraadt denne Overenskomst, er det ganske mærkeligt, at vi endnu intet har hørt om den Maade, vi for Danmarks Vedkommende agter at afstraffe disse Krigsforbrydere paa.

Der er altsaa Opgaver nok, der endnu maa løses. Og blev de Spørgsmaal, jeg her har nævnt, forelagt til Afgørelse, saa kunde der være Grund til samtidig at undersøge, om der er Mulighed for at indføre Prøveløsladelser eller til at udskille enkelte mindre betydende Grupper fra de almindelige Straffebestemmelser. Der kunde vel ogsaa være andre Problemer i den Forbindelse at undersøge og andre Ændringer at foretage. Men som Forslaget her er forelagt, maa det afvises.

Vi har under den nuværende Justitsminister for første Gang her i Landet oplevet en Tillidskrise for vort Retsvæsen af alvorligt Omfang. Der er opstaaet en Situation, hvor Domstolenes Afgørelser i mange Tilfælde er uforstaaelige for store Dele af Befolkningen. Der er opstaaet en Kløft mellem Loven og dens Administration paa den ene Side og Befolkningens Retsfølelse paa den anden Side, som det vil blive mere og mere svært at slaa Bro over. Og i denne Situation forelægger den højtærede Justitsminister et Forslag, der som første praktiske Resultat vil sætte 7 000 Landsforrædere paa fri Fod.

Vi har ikke Brug for dette Forslag. Vi afviser det, og vi foreslaar fra mit Partis Side, at det afvises med det samme. Skulde der alligevel blive nedsat et Udvalg, vil vi deltage i dets Forhandlinger, men jeg kan erklære, at det sker i den bestemte Hensigt saa vidt muligt at hindre, at nogen Del af dette Forslag bliver Lov.

Bertel Dahlgaard: I den Betænkning, der danner Grundlag for Lovforslaget, findes en almindelig Gennemgang af de Problemer, der knytter sig til den ekstraordinære Straffelovgivning. Jeg vil gerne begynde med at sige, at selve denne Gennemgang af Problemerne, Indledningen til denne Betænkning, synes jeg er et enestaaende godt Arbejde. Flertallets og Mindretallets, Professor Krabbes, Argumenter og Modargumenter kaster et sjældent klart Lys over de forskellige Synspunkter, der danner Baggrunden for den lidenskabelige Diskussion, der har været ført, siden Straffelovstillægget af 1. Juni 1945 traadte i Kraft. Ikke blot stilles de modstaaende Synspunkter over for hinanden med stor Overskuelighed, men ved Læsningen gribes man af det